

SJØRRING SKOLE

25 ÅR

Jubilæumshæfte udgivet i forbindelse med
Sjørring Centralskoles 25 års jubilæum.

Papirudgaven af hæftet er her ved skolens 50
års jubilæum digitaliseret og formidlet via
skolens hjemmeside.

Sjørring, den 4. september 2014.

SJØRRING CENTRALSKOLE I FESTSTEMNING.

Det er altid rart at være i feststemning, enten det gælder familiebegivenheder, jubilæer eller andet, der skal fejres.

Sjørring by og omegn har god grund til at fejre, at vi netop på dette sted fik en centralskole for 25 år siden. Til denne skole har vi forældre nu gennem 25 år sendt vore børn med en tryghed og forvisning om, at skolen fremstår som en slags "planteskole" for børnene. Næmlig et sted, hvor de får lov at blive undervist og vokse op i et godt, trygt og positivt miljø, for senere at blive nyttige, frugtbringende borgere, der vil tage et medansvar for vort samfund. Skolenævnet ved skolen i dag siger tak til skolens personale og ledelse for et godt samarbejde, og ønsker skolen til lykke med 25 års jubilæet.

På skolenævnets vegne

Magda Pedersen

Hvorfor egentlig markere 25-årsdagen for indvielse af den nuværende Sjørring skole, og hvorfor dette lille jubilæumsskrift? I sig selv er en 25 års fødselsdag for nogle bygninger jo ikke noget særligt. Alligevel synes vi på skolen, at dette er en passende lejlighed til at standse op et øjeblik og i tankerne se tilbage gennem årene og mindes hændelser og begivenheder og ikke mindst de mange levende mennesker, der i det kvarte århundrede har været med til at skabe indhold, værdier og kvalitet i og omkring bygningerne.

Hvilke kvaliteter og værdier, Sjørring skole anno 1989 står for, må andre vurdere. Men at lysten og viljen til at skabe en tryk og levende skoleverden har været drivkraften for alle de mange mennesker, der på forskellige felter har ydet deres bedste for skolen, er kommet klart til udtryk i det daglige arbejde. Ansvarsbevidsthed, engagement og vilje til samarbejde for at nå de bedst mulige resultater har været umådelig stor.

Alle, der har brændt for Sjørring skole bringes her en stor tak og et til lykke med fødselsdagen.

Det er mit håb, at det gennem de næste 25 år vil lykkes at bevare gnisten, arbejdsglæden og begejstringen, så der stadigvæk ved 50-års fødselsdagen er spræl i fødselaren.

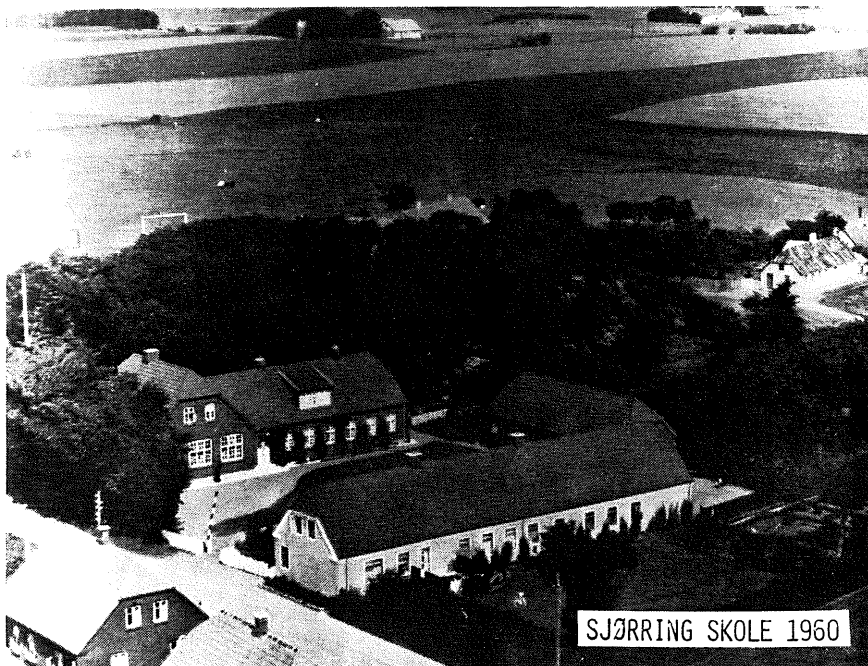
HELD OG LYKKE FREMOVER.

Arne Clausen

SJØRRING CENTRALSKOLE

25 ÅR

Der har naturligvis været skole i Sjørring i mange, mange år. Den gamle gule skolebygning midt på legepladsen, hvor skoletandlægen og skolelægen nu har til huse, har været ramme om adskillige generationer af Sjørring-børns første møde med "Ole-Bolen" og bibelhistorien i over 100 år og den gamle røde skole, hvor der nu er sløjdværksteder, har holdt ud siden 1922.

Hvordan kan vi så nu påstå, at Sjørring skole netop i år holder 25 års fødselsdag. Det kan vi med rimelighed gøre, fordi den nuværende Sjørring skole den 19. marts 1964 blev indviet som centralskole for hele den daværende Sjørring-Thorsted, Vang-Tvorup og Hundborg-Jannerup kommuner. På skolen synes vi, at der er særdeles god grund til at markere denne begivenhed.

Herefter nogle facts om Sjørring skole gennem de 25 år:

1960: Sjørring-Thorsted sogneråd beslutter at centralisere kommunens skolevæsen i Sjørring. Byggeriet starter så småt i efteråret.

1961: Byggeriet af centralskolen går for alvor i gang.

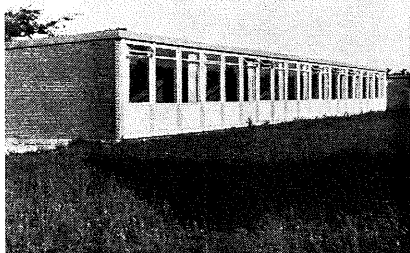
1962: Den første fløj (den nuværende sydfløj) tages i brug. Skolerne i Næstrup og Thorsted nedlægges. Skolerne i Skårup og Sperring videreføres som forskoler indtil henholdsvis 5. og 3. årgang. Sjørring skole er nu en 7-klaset årgangsdelt skole, der fungerer efter folkeskoleloven af 1958.

Næstrup skole 1962

Thorsted skole 1962

Den nybyggede Sydfløj efteråret 1962.

1963: Skolens hovedfløj er færdigbygget og tages i brug den 12. august.

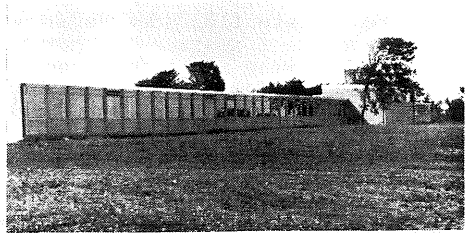
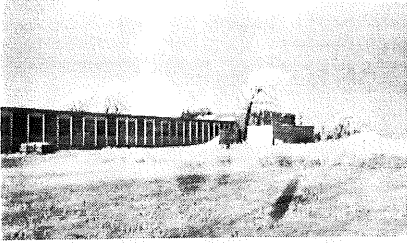
Skårup og Sperring skoler nedlægges helt, og børnene overføres til Sjørring skole, hvor hele den nye hovedfløj nu tages i brug. I samarbejde med Vang-Tvorup kommune oprettes realafdeling ved skolen med en 1. realklasse. Desuden oprettes en 8. almen klasse for kommunens egne elever. Skolevæsenet "købstadordnes" og skoleinspektør Carlo Arvin ansættes. Herudover er der nu 10 lærere ved skolen. Hilda og Christian Tousgaard ansættes som pedelpar. Skolen har i 1963/64 11 klasser og 247 elever (sammenlignet med 1988/89: 20 klasser og 383 elever).

Sperring skole 1963

Skårup skole 1963

Hovedfløjen set fra øst vinteren 62/63 og efterår 63

1964: Den 19. marts afholdes officiel indvielse og præsentation af den nye skole for områdets beboere. Fra august 1964 udvides samarbejdet om overbygningen til også at omfatte Hundborg-Jannerup kommune. Sjørring skole har herefter realklasserne og Hundborg skole 8. - 9. - 10. klasserne.

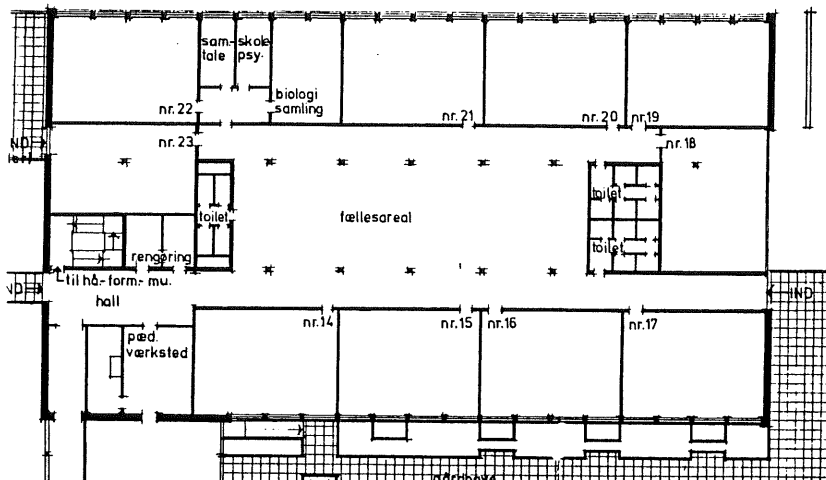

FLAGET HEJSES PÅ INDVIELSESDAGEN
19.-3.-1964

- 1967: Skolen udvides med en tilbygning af fysiklokale og et kombineret biologi- og geografilokale (sydenden af hovedfløjen).
- 1968: Der oprettes skolebibliotek, der indtil 1972 deler lokaler med folkebiblioteket.
- 1970: Fra august samles hele overbygningen fra de tre kommuner på Sjørring skole. 9. - 10. klasserne på Hundborg skole afvikles over de efterfølgende to år. Der indføres § 21 samlæsning mellem 8. - 9. klasse og realafdelingen. Kommunesammenlægningen realiseres. Thisted storkommune opstår.
- 1971: Der ansættes deltids skolesekretær ved Sjørring skole (Tove Jeppesen har stået last og brast med skolen lige siden).

Sjørring-Hallen tages i brug. Al skolens idrætsundervisning henlægges hertil. Skolens gymnastiksal og festsal inddrages midlertidigt (2 år) til klasseværelser for 5 klasser.

1973: Skolens nye afdeling tages i brug. Eleverne fra Skjoldborg-Kallerup skoles distrikt overføres til Sjørring skoles overbygning (tidl. Thisted Borgerskole). Der oprettes skoletandklinik ved skolen.

GRUNDPLAN OVER DEN NYE AFDELING, 1973

- 1974: Sløjdsalen brænder. Hele huset indrettes til sløjdværksteder. Hidtil var der lærerbolig i østenden.
- 1975: Ny skolelov, hvorefter realafdelingen og 8. - 9. - 10. kl. sammensmelttes.
- 1976: Der oprettes skoleassistentordning.
- 1981: "Jacobs hus" nedrives og der indrettes P-plads på grunden.
- 1983: "Ole Bunks hus" fjernes. Der anlægges atletikbaner på arealet.
- 1984: Thisted kommunes skolestruktur ændres, således at eleverne fra Vang og Vandet skoler overføres til Sjørring skole efter 5. klasse og fra Nors skole efter 7. klasse. Til gengæld henvises eleverne fra Skjoldborg og Vorupør skoler herefter til Snedsted skole. Den nuværende skolestruktur er dermed fastlagt.
- 1985: Der oprettes skolefritidsordning.
- 1989: Torsdag, den 16. marts holdes der "fødselsdags - åbent hus" på Sjørring skole og fredag, den 17. marts markeres skolens 25-års jubilæum ved en fest for indbudte gæster.

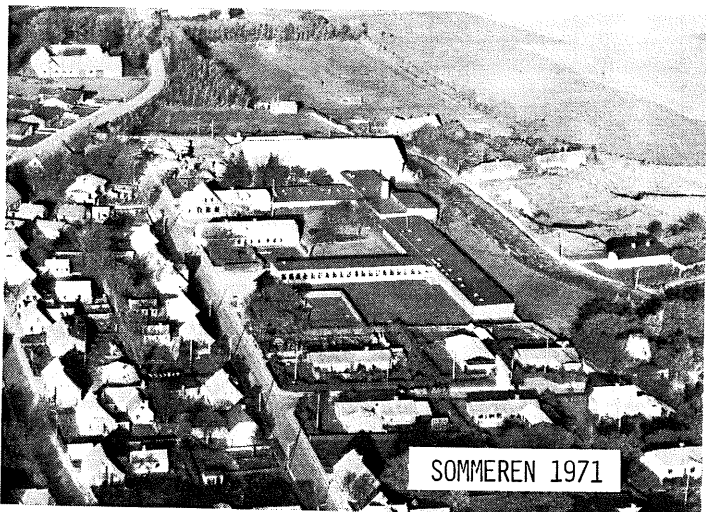
ØKONOMI OMKRING SKOLEBYGGERIET 1961-63.

I en samtale i foråret 1964 oplyste sognerådsformand Holger Visby, at hele skolebyggeriet havde kostet ca. 2.000.000 kr., incl. inventar, men excl. lærerboliger.

Skolens driftsudgifter incl. lærerlønninger var i skoleåret 1963/64 318.000 kr., eller hele 36 % af Sjørring-Thorsted kommunes samlede udgifter. Til sammenligning var driftsudgifterne til kommunens 5 skoler i året forud for centraliseringen ialt ca. 150.000 kr.

Fra 1961/62 til 1964/65 stiger skatteprocenten fra 15,3 % til 19,4 %. Stigningen er i ganske høj grad forårsaget af skolebyggeriet. Holger Visby forventede dog, at driftsudgifterne til skolen ville kunne nedbringes væsentligt i de efterfølgende år, eftersom skolen nu var fuldt færdig og veludstyret med såvel inventar som diverse hjælpemidler.

Om dette lykkedes er vist tvivlsomt. I hvert fald beløber driftsudgifterne sig i regnskabsåret 1989 ifølge budgettet til ialt ca. 10.538.000 kr. (Den store stigning må skyldes inflationen, for vi er fortsat særdeles sparsommelige, red.).

TIDL. SKOLEKOMMISSIONSMEDLEM (1958-70)

KRISTIAN KROG FORTÆLLER.

Der var i 1958 vedtaget en ny skolelov - og i medfør af det kom vi i skolekommissionen igang med diskussionen om, hvordan vi kunne opfylde lovens hensigter.

Det endte jo så med, at der blev bygget centralskole beliggende her i Sjørring.

Oprindeligt var der skole i Næstrup - Thorsted - Skårup - hver med 1 lærer og i Sperring og Sjørring hver med 2 lærere - og disse 2 skoler var med ca. 70 elever hver, men jeg husker, vi ud fra folkeregistret kunne registrere, at børnetallet fra 1. - 7. årgang var stærkt for nedadgående for Sperring-distriktets vedkommende - det har været deromkring 1962.

Der blev på skolekommissionens og sognerådets foranledning holdt møder i hvert skoledistrikt. Mødet foregik i skolen - hvor forældrekredsen blev orienteret om, hvad vi i kommission og sogneråd var ifærd med at beslutte. Selvfølgelig var vi i distrikterne bekymret for følgerne af at nedlægge noget.

F. eks. husker jeg, at vi i det hjem, jeg var far, et par dage før skoleferien var slut først i august 1963, måtte til cykelhandler i Sjørring. 3 børn kørte afsted hjem for at vise mor, hvilken farve den nødvendige nye cykel havde.

Det var 2 fra store klasse - og 1 fra lille klasse, der skulle skifte skole fra Sperring til Sjørring. Ud over nye cykler betød det store forandringer på mange måder.

Det første, der blev taget i brug, var det, der kaldes sydfløjen i 1962.

Kristian Krog

Medlem af skolekommissionen i Sjørring-Thorsted kommune 1958-1970

AASE MELDGAARD FORTÆLLER OM SIN START VED SJØRRING SKOLE I 1962.

Efter at have gjort vore første erfaringer i skoleverdenen i en stor byskole bestemte vi os i 1962 til at arbejde i en mindre skole - og da man i Sjørring netop var ved at starte en centralskole, sendte vi vore ansøgninger.

Sidst på sommerferien flyttede vi ind og var meget spændte på at møde såvel børn som forældre på det nye sted. - Vi måtte nu styre vores tålmodighed, da byggeriet, der bestod af sydfløjen, ikke var færdig til tiden, og ferien blev forlænget nogle dage.

For de mindste elever kneb det med at vente med at få kigget de nye lærere ud, og ofte så vi nogle små fyre kigge ind i stuen til os, mens de hang i gesimsen.

Lærerkollegiet bestod af ialt 6 personer, og vi måtte bruge klasseværelserne både i den gule og røde skole for at rumme alle 7 klasser. Faglokaler var der ingen af, men gymnastik skulle børnene, da have og det gamle forsamlingshus, som lå i nærheden, blev løsningen. Moderne bekvemmeligheder måtte man se langt efter. Brusere fandtes ikke, og ville man vaskes lidt, måtte man ty til en enkelt vandhane og et vaskefad i køkkenet. Det kunne ellers godt være tiltrængt at blive vasket efter en times gymnastik, da salen blev opvarmet ved hjælp af en gammel kakkelovn, som tit sendte et sådant røgslør ud, at man i værste fald ikke kunne se fra den ene ende af salen til den anden.

En fordel havde det dog - det var let at se, om fejesvingene blev udført rigtigt, for så var der sorte sodpletter på alle fingrene. Det var ikke let at snyde sig om ved noget i de tider! Men trængslerne fik en ende - og en dejlig ny gymnastiksal ventede på os.

Vi regnede med, at forældrene var spændte på at se, hvem der nu tog sig af deres børn - vi var i hvert fald ivrige efter at møde dem, og der blev sendt indbydelser ud om, at forældrene var velkomne til at overvære undervisningen en hel dag. Blandt os lærere herskede der nogen ængstelse for, om vi ville få succes med dagen, eller om folk foretrak at blive hjemme. Vi kunne have sparet os bekymringerne. Klasseværelserne bugnede af mennesker. I en enkelt klasse på 28 elever var der kommet ca. 40 gæster - forældre og små søskende, som myldrede rundt - så det blev i stedet pladsmangel, der bekymrede. Det var med nød og næppe, vi kunne bane os vej op til tavlen - og gennemføre en normal time var ikke let - der var nærmest tropiske varmegrader i det lille klasseværelse. Men vi syntes, at det var dejligt, at forældrene viste den store interesse for deres nye skole.

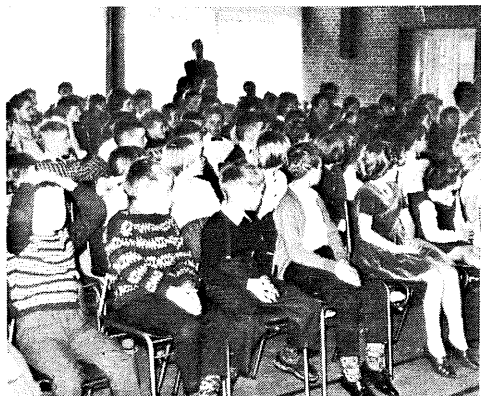
Mens vi var i gang med at bygge den nye skole op indefra, arbejdedes der på højtryk for at få den næste fløj færdiggjort. Børnene måtte dele skolegården med håndværkerne - og de fulgte så interesseret med i, hvad der skete, at sand og mørtel knasede under skoene rundt om i klasseværelserne.

Alt, hvad vi i dag bruger af moderne hjælpemidler som filmsapparat, diasfremviser, båndoptager og kopimaskine, fandtes ikke. Der var kun bøger og kridt, men baggrundsmusikken fra boremaskinerneovre i den nye fløj lovede bedre forhold i løbet af kort tid.

Det var et meget spændende år - det første på Sjørring centralskole - og vi så frem til den 1. august 1963, hvor hele den nye skole kunne tages i brug og den første realklasse flyttede ind.

Aase Meldgaard

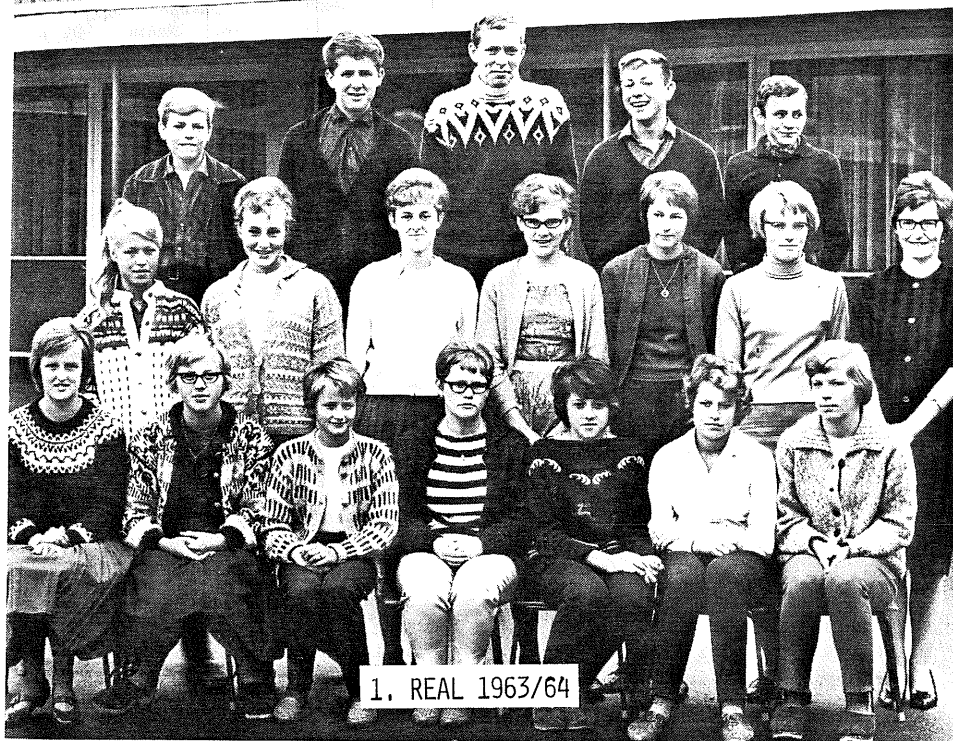
lærer ved Sjørring skole siden 1962

SKOLEKOMEDIE 1964/65. |

TIDLIGERE ELEV I 1. REAL 1963/64, PETER GRØNKJÆR HUSKER:

I forbindelse med Sjørring centralskoles officielle 25 års jubilæum skal jeg forsøge at spole tilbage for at finde glimt fra - dengang jeg gik i skole.

1. række fra venstre: Anni Jensen, Grethe Svalgaard Thomsen, Ruth K. Nielsen, Inge Kanstrup Poulsen, Anni Mørk Jensen, Anne Mette Andersen, Signe Visby.
2. række fra venstre: Else Marie Weje, Ninna R. Jensen, Sonja Olsen, Dorthea Hansen, Lene Nielsen, Anne Marie Thomsen.
3. række fra venstre: Ole Juul Hansen, Keld H. Pedersen, Eskild Christiansen, Jens A. Overgaard

Jeg startede i 1. real sommeren 1963 - vi var det første hold i realen, vi var de ældste, - de store på skolen. For at illustrere hvor mange år det er siden, kan jeg fortælle, at det var dengang, man stillede op på række i skolegården, derefter foran klasseværelset og så bag stolene og først satte sig ned, når der blev givet tilladelse, og man titulerede læreren med De og efternavn.

Vi var fru Meldgaards klasse, som efter 3 år skulle forsøge at få en realeksamen.

Uden at skulle opremse samtlige lærere eller oplevelser, vil der

altid være episoder, som står prentet i hukommelsen:

Vores fysiklærer var en ung kommende lærer, som var "på græs" - Arne Clausen - han forsøgte (med nogen succes) bl. a. at indlære os teorien om "Archimedes hans lov".

Forberedelserne til den officielle indvielse af skolen i marts 1964 - herunder klassens indsyngning på bånd, af "Der er ingenting, der maner som et flag, der går til tops", for derefter at blive spillet over skolens højtaleralæg for resten af skolen, hvor smukt (og i hvert fald højt).

Sidst og ikke mindst fru Tousgaards kopper kaffe og et "Det ska nok gå godt", inden vi nervøse gik ind til eksamen.

Sjørring centralskole har nu nået sølvbryllupsalderen, og jeg håber, at fremtiden må tegne sig lys, på trods af kommunale og amtslige besparelser, centraliseringer og eventuelle Bertel Haarder tiltag, således at vor skole kan bestå mange år frem i tiden.

Peter Grønkjær
gl. elev

CHRISTIAN TOUSGÅRD

FORTELLER OM NOGLE HENDELSER FRA DE FØRSTE ÅR VED SJØRRING SKOLE:

Hilda og jeg blev ansat som pedelpar ved Sjørring skole fra 1. august 1963. Vi fik besked om ansættelsen midt i juli måned. Nogle få dage derefter tog vi op for at se på vores nye arbejdsplads. På det tidspunkt var der ca. 14 dage til, at skolen skulle starte. Vores første indtryk var, at det var et håbløst arbejde, vi havde påtaget os, for byggeriet var ikke på det nærmeste færdigt: Overalt var der håndværkere igang med malerarbejde, gulvbelægning, el.installation o.s.v.. Kort sagt det hele flød. At den bygning kunne blive færdig til at modtage børn og lærere den 12. august var utænkeligt. Selv om alt stadigvæk så håbløst ud den 5. aug., blev det alligevel besluttet, at skolen SKULLE begynde til tiden.

Det lykkedes at få gjort rent og ryddet op, men lørdag aften før skolestart mandag var de lovede skolemøbler stadigvæk ikke leveret. Derfor samlede vi alle de gamle møbler fra de 4 nedlagte skoler sammen og fyldte klasserne op med dem. Men mandag morgen blev FDB-møblerne læsset af på Sjørring station. De to uddelere fra h.h.v. Sjørring og Sperring Brugs bragte møblerne op til skolen og måtte selv igang med først at fjerne de gamle møbler og derefter sætte de nye på plads i klasserne. Arvin forbød pedellen at hjælpe, fordi leverandørerne selv havde forårsaget situationen ved flere gange at love møblerne leveret i god tid. Uddelerne svædte kraftigt. Den ene af de to tog det med godt humør, (den anden langt fra).

Da vi startede, var der 2 rengøringskoner (som de kaldtes dengang) foruden Hilda. De to havde gjort rent i den gamle skole. Jeg forhørte mig hos sognerådsformand Holger Visby, om de to skulle fortsætte, eller om det var hensigten, der skulle ansættes nogle nye. Hertil bemærkede han: "Skal vi overhovedet have nogle???? Jeg regner da med, at det må være nok, når vi har ansat en pedel og hans kone, så må det da være rigeligt. Det bliver da frygtelig dyrt at

få den skole gjort rent." Men vi fik dog lov til at beholde de to, Anine Pedersen og Maren Vestergård. Så det BLEV dyrt. Damerne fik nemlig den fyrstelige betaling af 3,50 kr. i timen. Senere, i 1970 begyndte vi dog at følge tariffen. Pedellens årsløn var det første år på 14.500 kr.

Iøvrigt skulle der også dengang spares inden for det offentlige. Et eksempel herpå viste sig også, da jeg ønskede at skolen skulle anskaffe en trillebør i forbindelse med renholdelse af de ydre områder. Jeg fik bevillingen og anskaffede en god trillebør med jernkasse og gummihjul til det svimlende beløb af 180 kr. Det syntes sognerådsformanden var ganske uhørt, for han havde selv for nogle år siden købt en møgbør for det halve. Iøvrigt fungerer trillebøren stadigvæk som skolens eneste nu 25 år efter.

Dengang var der et stort sæt ordensregler, som skulle overholdes til punkt og prikke. Gårdvagten sørgede for, at alle eleverne blev stillet klassevis op på række og geled i skolegården, og ingen fik lov til at gå ind, før alle rækkerne stod helt stille. Derefter sendtes eleverne klassevis ind og stillede op langs væggen ud for hvert enkelt klasseværelse, hvor der igen skulle være helt stille for tilladelse til at gå ind i klassen blev givet, og endelig stillede hver enkelt elev op bag sin stol, indtil læreren gav lov til at sidde.

OPSTILLING I SKOLEGARDEN 1963/64, 2. KL. OG 6. KL.

Der fandtes kun gårdtoiletter, og det hændte, at der var ballade på toiletterne. For at forhindre det, blev der på et tidspunkt indført særlige toiletvagter: 2 af de ældste drenge og piger blev udstyret med et stort flot halsskilt med flagsnøre og påmalet "VAGT". Skiltet skulle tilføre vagten den fornødne autoritet. Eleverne lærte nu vist nok aldrig at elske hverken skiltet eller værdigheden, men de gjorde deres bedste for at påse, at toiletbesøgene gik reglementeret til, som den slags sig hør og bør.

Også efter at vi kom i storkommune skulle vi naturligvis spare. Ved en lejlighed havde jeg indkøbt en pakke crepe-toiletpapir i Brugsen. Da regningen nåede ind på kommunekontoret blev vi ringet op og bebrejdet, at prisen på toiletpapiret var alt for høj. Vi skulle i stedet bruge "enkeltlags af typen nr. 00" (den med glat bagside, populært kaldet sandpapir). Så Sjørring-børnene er gennem nogle år blevet hårdet fra enden af.

Skoleindvielsen foregik i regnvej, og allerede på dette tidspunkt var det flade tag utæt. Netop lige ved siden af det bord, hvor sog-

nerådet var placeret i åbningen mellem gymnastiksal og festsal løb vandet ned. På trods heraf og 25 års forsøg på at tætte netop det sted, regner det stadigvæk ned her. Iøvrigt var skolen nær brændt ned i forlængelse af indvielsesfesten. På vejen hjem efter oprydningen fornemmede jeg en sveden lugt og konstaterede, at der var ild i en dyngede bordpapir, der var efterladt i forrummet ved skolekøkkenet. Vi fik slukket den påbegyndte brand. Hvis ikke det var sket, var 25-års fødselsdagen måske blevet forsinket et år eller to.

Christian Tousgaard,
 pdel ved Sjørring skole 1963-84.

**ELSE MARIE VANGSGÅRD
 (RIE WEJE), ELEV I 1.
 REAL 1963 OG SIDEN
 1973 LÆRER VED SJØR-
 RING SKOLE:**

Wo skuel følle oer, å æ flav er hejst,
 mæ maner ska`ed fejres, som vi no ka bejst.
 I 25 oer hå centralskuel dæn væt,
 mæn manne oer fa` va dæ skuel, ska`ed væ ret.

I wo skuelgoe æn på gammel bøgninge lege,
 wo æ ba`r lave sløjd, å djæ tæne blywe kigge.
 Sik dæ var jo skuel i gammel daw,
 wo wi ba`r wi lejt i lærer Vestergårds ha`w,
 å fru Juul fosøgt å præk nøj i wo hue,
 mæn dæn skuel var jo gotnok slet et så stu`e.

Nå` æ ba`r di så bløw en tik ølde oer,
 ja så bløw di sæn te Thisted å goe.
 Dæ ku di lær nøj sprog å fysik,
 som ku suppler det dansk å geografik
 å biwelshistorje å salmvers,
 som lærer Vestergård terped mæ stu`e kommers.

Mæn da så æ oer lakked hen mod di tres,
 var man mæ dæn orning slet et tefres.
 Kommissjon å sogne- å amtsråd fik trânt,
 æ skuel sku plusli laves om te nøj ånt.
 Å sån gik ed te, at wi var den klaes,
 dæ bløw send te Tingstrup, fue det ku paes.
 Så bløw dæ bøged skuel dæn næjst par oer,
 woetter wi kom tebåg å go`e.

I 63 war`ed at wi kam tebåg,
 å da var så Arvin såt te å rå`e.
 Æ skuel sku jo osse hælst wæ pæn,
 så den sku Hilda å Tousgård håll ræn.
 Æn hal snes dejn sku dæ osse broges,
 når æn to sku klepes å æn hæl sku hoges.
 Å så fik æ skuel hælts navn a central,
 fo no var dæ både ottend å real.

Om æ indvielsesfejst ska æ osse ha fortal,
så vit æ howe, var`en li ve å go gal:
Æ ba`e fik kåg å æn sodevand,
mens æ sal bløw propped te sist mand,
fo manne fli` end di troed slutted trop,
så æ smørrebrøje slap næsten op.
I æ kyken hoj Hilda trânt mæ å reger.
I æ sal sku wi piger fra ottend sever.

Nå, så bløw æ werdå hen i wo klaes,
Åse Meldgård var dæn, dæ po wos sku paes.
Hun var jo flink, mæn vil osse bestæ`m,
æ troe no hæl et, wi var så slæm.
Historie å engelsk var Arvins domæn,
å Clausen po græs sku læ` wos å ræ`n.

Æn karakterbog fik wi æn par gång om æ oer,
å så sku wi hæls mød op po Arvins kontor,
wo han studered æ bog nok så nyw,
å ingen hoj muklihed fu å lyw:
"Det dæ dansk ka do got wæ bekjen,
mæn sprog ska dæ gjøres nøj mi we dæhjem,
å så skaed hælst wæ bæjer mi væn,
når næjst gång do møder herin ijen."

Eksamen var dæ mæ censor te ste`,
wo man fo di mærkliste ting sku gjø re`:
Kong Harald å oel å tysk å latiken,
ja det var et alti det bare griken.
Wis æ tik, wi sku vent, så hil gik wos poe,
gik wi uke te Hilda we æ kykenboe,
å fik æn støk sukker å en bette krum trøst,
så te fortsat terpen ijen wi fik løst.
Mens hun laved frokost fand alting frem,
hent Arvin æn klå`e bette flask derhjem,
fo censor sku ha en cigar å en dram,
æ bysjet var dengång wes et så stram.

Eksamen i sang sku wi osse te
mæ Poulsen å Arvin som censor te ste`:
"Aleneste Gud i Himmerig"
hed den salm womæ wi sku i krig.
Nu`e kom te å gren, å nu`e gik i stå,
jen vil et sjøng å ingen vest rå`e.
Fo mæ bløwed syw, mens aje fik nik,
men endlig var den då` da fobik.

Sik såen ka tow oer pluselig goe
møj hurtigere end man egentli troe.
Da æ høj bestemt nøj ånt æ vil te,
mot æ jo altså folad æ ste.
Men æn thybo langes jo alti hjem,
så æ er jo si`en kommen her ijen.
No er æ dejn å vil gja sej "Teløk"
te mi gammel skuel mæ dæn her bette støk.

Rie.

TIDLIGERE SKOLENÆVNSFORMAND PETER OLSEN OM PERIODEN 1966-78.

Skolenævnet har mange opgaver, bl. a. at føre tilsyn med skolen. Det påser, at de i skolen optagne børn følger undervisningen. Det medvirker ved løsningen af sociale opgaver, der er knyttet til skolen.

En af de vigtigste opgaver for nævnet er efter min mening, sammen med lærerrådet at formidle et konstruktivt, frugtbart samarbejde mellem skole og hjem og sørge for et oplysningsarbejde blandt skolens forældre.

Det vil være for vidtgående at komme ind på alle nævnets opgaver, men jeg vil prøve at trække nogle få emner frem.

Efter centraliseringen af vort skolevæsen blev der i tresserne og halvfjerdserne opslået mange lærerstillinger ved Sjørring skole. Det var meget interessant at medvirke til at gennemgå de mange ansøgninger, der blev forelagt skolenævnet til udtalelse, inden skolekommissionen foretager indstilling om besættelse af stillingerne. Men kan skolenævnet blive enige, har de her - som i andre sager - stor indflydelse.

I 1971 kom "Vejledning om seksualoplysning i folkeskolen". Målsætningen var, at skolen skulle søge at udvikle en åbenhed over for menneskelivets seksuelle sider, formidle denne åbenhed gennem en holdning, der kunne skabe tryghed hos eleverne. Noget af det, skolenævnet lagde meget vægt på, var betydningen af ansvarsbevidsthed og hensynsfuldhed på det seksuelle område. Det var et følelsesladet emne, skolenævnet skulle tage stilling til. Det blev til mange møder, hvor bølgerne gik højt: Tænk nu skulle man til at tale om det, der var under bæltedet. Men vi fandt som altid en løsning. Ikke mindst takket være Hildas kaffe og hjemmebagte kage og en lækker æblekage.

A propos, når vi kom til æblekagen, var det et af nævnsmedlemmerne, vi måtte holde øje med, hvis der skulle være nok til os alle.

Skolen fik skoleblad. Der blev elevrådsrepræsentation til nævnsmøder. Skolekørselsordningen medvirkede nævnet også til at få bragt på plads.

Angående overbygningen var nævnet meget interesseret i placeringen. Ved et møde mellem lærerrådene fra Hundborg, Vang, Vorupør og Sjørring skoler fremkom der et forslag om at samle hele overbygningen fra området i Vang. Børnene fra Vang skoledistrikts 1. - 7. kl. skulle så flyttes til Sjørring. Da der ikke i lærerrådene kunne skabes enighed om forslaget, blev overbygningen placeret i Sjørring.

Det skal fremhæves, at der var et meget fint samarbejde med nævnene ved de andre skoler i overbygningsdistriktet.

Skolenævnet havde ønsker om at købe den af gartner Korgh ejede grund bag ved skolen. Man kunne tænke sig at anlægge en sportsplads til skolebørnene. To af nævnets medlemmer fik til opgave at kontak-

SPREDTE ERINDRINGSGLIMT FRA 10 ÅRS LÆRERGERNING VED SJØRRING SKOLE.

Carlo Arvin

Vi Frederik den Niende, af Guds nåde konge til Danmark, de Venders og Goters hertug til o.s.v. - Gør vitterligt: At vi herved allernådigst ansætter førstelærer ved Idom centralskole under Idom kommunale skolevæsen Carlo Arvin, der har indfødsret, som skoleinspektør ved Sjørring centralskole under Sjørring-Thorsted kommunale skolevæsen fra den 1. juli 1963 at regne. - Herefter følger nogle højtidelige ord om, hvordan ansøgeren med trofasthed og nidkærhed skal varetage sine embedspligter i den ham betroede stilling, samt holde rigets grundlov i overensstemmelse med den højtidelige forsikring, han derom har afgivet.

Givet på Amalienborg, den 17. juni 1963. Under vor Kongelig hånd og segl. (sign) Frederik R. med personlig underskrift i kongeblát blæk forsynet med kongens personlige laksegl. Og for gyldighedens skyld og i demokratiets hellige navn naturligvis medunderskrevet af daværende undervisningsminister K. Helveg Petersen.

Ja, så højtidelig gik det altså endnu til for 26 år siden, når en lærer blev udnævnt til kongelig embedsmand. Ved den ny kommunalreform 1970 afløstes denne noget forældede procedure af en mere tidssvarende og relevant kommunal ansættelse - ditto.

Efter 20 års lærergerning i det vestjyske og gift med en ægte vestjysk lærerdatter mente jeg nok at være så meget akklimatiseret, at jeg turde vove springet op til det skønne, barske Thyland med deraf følgende nye menneskelige og pædagogiske udfordringer.

At huske enkeltheder 25 år tilbage kan være vanskeligt selv for en klæbehjerne og næsten umuligt for den modsatte type med en hukommelse som en hullet si, der hellere lader glemselens slør lægge sig over godt og ondt i de forgangne tider og prøver at anvende fantasien og de beskedne tiloversblevne hjerneceller til nu-et og fremtiden! For at undgå alt for fatale fejltagelser vil jeg af samme grund så vidt muligt undgå at nævne navne, datoer m.v. Med hensyn til dagligdagen uden for skolen lader jeg Eva, min kone, nedenfor give sine personlige erindringer omkring flyttet og mødet med thyboerne.

For mit eget vedkommende blev samtlige 10 år i Sjørring så fyldt med udfordringer og nyskabelser på det skolemæssige område, at årene svandt så hurtigt som dug for solen.

Efter nedlæggelse af de små landsbyskoler i kommunen og samarbejdet med Vorupør, Hundborg, Vang skoler omkring overbygningselevernes placering var etableret, voksede Sjørring skole fra en 4 - 5 klasset landsbyskole i løbet af nogle få år til en veludbygget 7 klasset centralskole, samt en 3 årig overbygning med realafdeling, der senere ved den ny skolelovs gennemførelse demokratiseredes og afløstes af 8.-9.-10. skoleår. En ikke ubetydelig intelligensreserve, som nok tidligere for ofte var blevet overset, fik hermed en større og forbedret chance for udnyttelse til gavn for samfundet. Naturligvis foregik denne udvikling ikke helt uden praktiske-økonomiske og pædagogiske "sværdslag" kommunerne og skolen imellem, men alt i alt var det en særdeles fredelig lokal "skolerevolution".

I et historisk perspektiv skete alt dette under indtryk og delvis påvirkning af Beatles kulturens musikalske og politiske budskab, der senere befæstedes af Flower-Power perioden med sentenser som "make love, not war" m.v. og som skabte en afslappet konformitet blandt de unge med hensyn til livssyn, klædedragt og hårmode. I 1968 fulgte ungdomsoprøret, der bl. a. udmøntede sig i forskellige mere eller mindre holdbare eksperimenter m.h.t. alternative samfundsmønstre og -normer, fri sex, hash, kollektiver (Christiania, Frøstrup, Tvind). Senere fulgte andre bevægelser ("Rødstrømperne" m.fl.) i denne spændende "Græsrodsperiode", der afspejlede et oprør mod den bestående samfundsorden i en søgen efter dybere forståelse af livets egentlige værdier, samtidig med en afsløring af den menneskelige intelligens fatale begrænsninger! Den bestående kerne af Sjørring skoles 5 - 6 fagligt dygtige medarbejdere, der med naturlig reservation modtog skolens ny leder, blev hurtigt udvidet med en stab af nye, unge ansøgere, sædvanligvis lærerpar, fra det ganske land. Ofte kom de direkte fra landets seminarier, fyldt med lyst og energi og nye pædagogiske ideer. Og det var nogle år, hvor det virkelig var lærernes "marked" med få ansøgere og fuld beskæftigelse.

Et par af de tidligere lokale enelærere blev også medarbejdere ved den ny centralskole, og det var forståeligt, at de mødte alt det ny med en vis skepsis, vant som de var til at være deres egne herrer i de små skoler. Det kunne give sig lidt komisk-pinlige udslag, som f. eks. påholdende stædighed mod at indføre den ny retskrivning i deres klasser - at "kunne og skulle" stadig skulle skrives med "d" ("kunde og skulde"), og at formskrift var fandens opfindelse! Også lidt for lange selvcentrerede og moraliserende enetaler ved de fælles lærerråds møder vidnede ofte om manglende situationsfornemmelse og for lang tids isolation.

Naturligvis forekom adskillige andre pudsigheder i det daglige virke omkring skolen, dens elever, forældre, medarbejdere, skolenavn og kommunalbestyrelse. Selv om de fleste er gået i glemmebogen, skal jeg nedenfor forsøge at "fiske" et par stykker frem.

Som skoleleder havde jeg ansvaret for at sørge for vikarer ved sygdom og barselsorlov m.v. Det førte til, at jeg efterhånden udviklede en slags "Sherloch-Holmesk evne" til hos de kvindelige lærere i god tid, før det var "Janni Spies-synligt" for mig selv at kunne afsløre, at nu var der vist ved at ske noget med lille fru N.N. Nogle af de første umiskendelige tegn kunne f. eks. være, at hun en dag fra at være inkarneret kaffedrikker pludseligt gik over til "fjenden" - lærerværelsets te-hold! eller hun ved en let bøjning efter et eller andet på gulvet forsøgte at undertrykke et lille forpustet støn!

På skolenævns møderne kunne naturligvis også af og til forekomme ufrivillig-komiske episoder, hvor det kunne knibe at "holde masken". Da vi således engang skulle drøfte sexualundervisning i skolen, udtalte et medlemmerne i fuldt alvor og med megen patos, at ideen nok ikke var så ringe, når man blot ikke i sin vejledning gik længere end til bæltstedet. Situationen blev jo ikke mindre tragikomisk af, at udtalelsen vandt almindelig gehør hos flere af de tilstedeværende! I denne forbindelse skal det dog siges, at skolenavn og lærerråd et par år senere viste en tolerance og forståelse af virkelig menneskelig karat, som den dag i dag kan varme en gammel lærers hjerte: En af vore piger i overbygningen havde i 6 - 7 måneder iført en rummelig trøje, holdt skjult over for alle (også mor og far), at hun var gravid. En dag sad så et par ulykkelige forældre på mit kontor og fortalte hele historien og sluttede med, at de naturligvis var indstillet på, at hun øjeblikkelig måtte forlade sko-

len og dermed ikke kunne få sin afslutningseksamen. Til forældrenes store trøst og opmuntring måtte jeg meddele dem, at jeg aldeles ikke var enige i deres konklusion - tværtimod burde alle gode kræfter nu stå sammen omkring datteren. Hun skulle blive på skolen, føde sit barn og derefter vende tilbage og tage sin eksamen - under forudsætning af lærerrådets og skolenævnets godkendelse af min indstilling. Det var mig en stor glæde et par dage efter at kunne meddele forældrene, at mit forslag havde mødt fuld opbakning, forståelse og accept. At den unge mor og faderen, der også var en af skolens elever, med deres kammeraters fulde støtte fik deres eksamen, og at barnet, der senere deltog i en skolefest i sin barnevogn, blev omfattet med udelt interesse og uden moralske opstød, var en livsbekræftende og rørende afslutning på denne vel nok lidt for tidlige ungdommelige kærlighedsaffære.

Den mest tragiske oplevelse, jeg havde i de 10 år, var vel nok den dag, jeg i et frikvarter måtte kalde to ubekymrede, muntert legende søskende ind på mit kontor og sammen med hjemmets læge fortælle dem, at deres far netop et par timer i forvejen var blevet bil-dræbt. Det var en barsk oplevelse at overvære, hvordan deres liv og fremtid med et slag blev totalt ændret.

Jeg mindes mine gode venner, vort særdeles dygtige og samvittighedsfulde pedelpar med megen glæde fra skolens hverdag. Deres trofaste daglige praktiske indsats var guld værd for os allesammen. Pedellen var perfektionist og satte en stor ære i, at der altid var pinligt rent og i orden overalt, hvilket engang, da jeg nok havde udtalt et par anerkendende ord, fik ham til at udbryde noget i retning af: "Det er der "mon" om - nej, hvis vi bare kunne være fri for æbar n, kunne vi holde skolen møj finere!"

Nu så mange år efter, hvor vi begge som pensionister har fået "Det røde kort" vover jeg også at afsløre, hvordan vor elskelige pedelmutter og jeg dannede en lille uskyldig sammensværgelse mod de bevilgende myndigheder. I eksamenstiden havde vi været vant til at byde vore indbudte og beskikkede censorer og den eksaminerende lærer en enkelt snaps til silden ved de iøvrigt meget lækre småfrokoster, pedelkone så beredvilligt arrangerede for os. Da vi var kommet under storkommunen, skulle dette pludselig ophøre. Vi måtte kun servere øl og vand, og man tolererede ikke, at gløsen brandevin forekom på regningsbilagene til kommunen. Hvor stort et beløb, der blev anvendt til øl inden for rimelighedens grænse, blandede man sig derimod ikke i. Vi to "gamle sprittere" blev derfor hurtigt enige om, at man ikke sådan "ustraffet" ovenfra skulle have lov til at ændre på vor lille lokale frokostprocedure, så til fortsat glæde for de implicerede parter, faktureredes den fatale snaps fremover på bilaget under betegnelsen: En ekstra kasse øl!

Iøvrigt var eksamenstiden et festligt og spændende indslag i skoleårets gang. Perioden faldt altid, når syrenerne blomstrede, så duften af de hvide syrener på det grønne eksamensbord er senere blevet mig ganske nostalgisk. Engang kom skolens dygtige fransklærer i en pause under eksaminationen og beklagede sig til mig over, at den af ministeriet beskikkede censor, en ældre dame fra København, blandede sig utidigt i eksamensforløbet og iøvrigt i sin meget negative bedømmelse af elevernes standpunkter var fuldstændig inhabil. I sig selv er det en ret alvorlig affære - og meget sjælden forekommende - at en skoleleder blander sig i en eksamination, men efter jeg personligt havde overværet et par eksaminationer og havde fået bekræftet min kollegas retfærdige harme, talte jeg i enrum med censoren og mindede hende på en særdeles bestemt måde om reglerne

for en censors kompetence. I samråd med et par andre skoleinspektører i omegnen indsendte vi derefter en klage til ministeriet, hvor det viste sig, at man ved en fejltagelse i alt papirusseriet havde glemt at stryge hende på listen over beskikkede censorer, idet hun allerede i en årrække havde været pensioneret.

En skole i ekspansion skal naturligvis til stadighed have nye undervisningsmaterialer og opsuppleret allerede eksisterende. Men det kunne undertiden knibe med forståelsen for nødvendigheden heraf hos de bevilgende myndigheder. Jeg erindrer således, hvordan jeg måtte bruge alle til rådighed stående argumenter over for sognerådet, da skolen ønskede at anskaffe noget så uhørt og moderne som en overhead-projektor. Efter megen diskussion frem og tilbage blev apparatet endelig bevilget, men kun på betingelse af, at leveringen lokalpatriotisk foregik gennem en af byens handlende. Og dermed blev Sjørings "mindste butik med det største småtingsudvalg" sat på den noget utraditionelle opgave at skulle gå over i overhead-branchen!

Naturligvis kunne flere andre småtræk fra dagligdagen være fremdraget - fra skolestue, lærerværelse, dimissions- og skolefester, forældre møder, morgensamlinger, skoleudflugter m.v. - men lad nu det være nok!

Den hastigt fremskridende lokale udvikling på skoleområdet krævede stadig nye udfordringer på alle fronter. Pladsmangel krævede nyt byggeri, stillinger som viceinspektør og deltidssekretær var allerede blevet besat. Skoleinspektørens tid gik efterhånden mest med alt det administrative arbejde og tilrettelægning, evindelige byggemøder, fællesmøder med storkommunens øvrige skoleledere og skoledirektør, lærerrådsmøder, skolenævns møder og anden nødvendig kommunikation. Et godt og varmt skolemiljø afhænger af et mangesidet velfungerende kommunikationssystem, tolerance og samarbejdsvilje - mod intolerance og dumhed kæmper selv guderne forgæves. Men der kan ind imellem være isnende koldt selv på en lille "bjergtop", når endeligt ansvar og beslutninger bliver lagt på ens skuldre, og uudtalt skuffelse, misundelse og misforståelse hos andre lægger sin kolde rimtåge over tidligere klarsyn!

Måske var tiden inde til at lade nye friske kræfter overtage ansvar og inspiration! Så da nybyggeriet stod færdigt, pakkede jeg af egen fri vilje mine "sydfrugter" til manges overraskelse/befrielse og drog, dybt inspireret af bl. a. afdøde Folke Trier Hansen, hans kreds og deres livssyn, ud til det yderste hav ved Fjaltring syd for Bovbjerg til "lyset, sandet og stjernerne" for at blive leder af en lille 100 årig grundtvigsk friskole - men det er en anden og ny historie!

En hjertelig og varm lykønskning med 25 års jubilæet skal her lyde til min "gamle" skole, dens nuværende og tidligere medarbejdere, elever, forældre og skolenavn, med håbet om, at skolens "hellige flamme" stadig må bæres frem af nansomme, samdrægtige hænder mod nye livsbekræftende mål og visioner!

Carlo Arvin

EVA ARVIN OM ÅRENE I SJØRRING

Hvis min erindring om tiden i Sjørring skal nedskrives, må den udformes i en stillignende beretning i 3 punkter:

1. Tilpasning 2. Indleven 3. Opbrud.

Min tilpasningsevne omkring flyttet fra Idom til Sjørring var meget ringe, idet jeg slet ikke havde lyst til at flytte, men som kone til manden var nødt til at følge med.

De første 5 måneder boede vi midlertidigt i "Den gamle gule skole", da lærerboligen ikke var færdig. Vi medbragte 3 af vore 5 børn, og 1. oktober kom Bo, som i mellemtiden havde været på en gård i Idom. Han fik nu læreplads i Thisted hos isenkræmmer Agerholm og boede så også hjemme. (Vores ældste søn, Ib, var i gartnerlære på Århuseg-
nen). Altså boede vi nu 6 mennesker sammen med en masse mus i "den gule skole".

Folk i Sjørring var på det tidspunkt vist en smule "duperede" over alt det nye og store, der skete skolemæssigt: En flot, ny skole med navneforandring til Centralskole - og et væsen af en "inspektør"! Jeg husker et af mine første indkøb hos slagteren, hvor jeg blev betragtet nøje for til sidst at få følgende spørgsmål af slagterkø-
nen: "Æ wed slet et, hvem den dame er?" - Jeg svarede, at jeg boede lidt op ad vejen i et gammelt gult hus, hvorpå følgende replik faldt: "Jamen, det er da vel et skoleinspektørens frue?" - Det må jeg indrømme var underligt for mig. Nå, men heldigvis havde vi vores børn til at hjælpe os i gang. Lise, som kun var tre år, havde straks tabt sit hjerte til fru Juhl og "Jullemand", som hun sagde, og var tit hos dem. Signe startede i 5. klasse og syntes alt var spændende og rart, og det var det samme for Johannes, som begyndte i 7. klasse. På vejen, som i dag hedder Ebbesvej, boede flinke mennesker, som vi efterhånden fik kontakt til. Det mest spændende sted for vores børn (og os) var hos Maren og Peder Vestergaard (Peder Cement), hvor vi købte "skrabeæg", dueunger og fik hæklet trøjer m.m. Lise kaldte dem: "Hersement" og "Frusement"! Peder var en meget klog og spændende mand, der kunne fortælle om både passerede ting og ting, der var overnaturlige. Jeg husker også Marie og Jacob Arentsen, sognets fhv. gamle sognerådsformand og vores nabo. Marie kunne "læse" over sygdomme, såsom Helvedesild og brandsår, og Jacob blev vor historiske kontaktmand med en masse baggrundsoplysning om sognet og dets folk. - Dette, samt skolen, morgensang og lærerne blev den første medvirken til min tilpasning på stedet. Men måske på grund af min tilværelse som hjemmegående husmor følte jeg mig nok i temmelig lang tid som en "fremmed fugl", hvilket sikkert var min egen skyld.

Som led i indlevningsperioden deltog vi i de lokale "Hjemmenes Aften" og nogle gode studieaftener i Thorsted friskole. Desuden var mine kontaktsteder i butikkerne, hvor man tit kunne få en snak med en, man ellers ikke kendte. Her kunne man også opleve thyboernes særlige form for humor, som er helt anderledes end humoren her syd for Limfjorden. Thyboernes drillende samtalemåde kræver virkelig indlevet forståelse, før man fatter, om den er godmodig eller hvad? En bemærkning til Eva-Lise som: "Do er en nuss!" studsede jeg meget over - jeg troede, man mente, hun var småsnavset og kiggede hende bag ørerne, indtil jeg forstod, at man mente sød! At jeg på en parkeeringsplads i Thisted blev lempelig berørt på kofangeren af en "indfødt" bilist, der bakkede ud - og hertil fik følgende bemærk-

ning: "Ja, det er nu det!" hvorefter han kørte sin vej, syntes mig også meget underligt, indtil jeg fattede, at det jo rigtigt nok "kun var det!"

Alle vore 5 børn havde som sagt en dejlig barndoms- og ungdomstid på Sjælland - Thisted egnen og fik mange venner der (og vi fik to svigerdøtre), og det gav naturligvis megen kontakt i vores hjem fra den unge generation. I 1965 kom mine gamle forældre hjem til os på grund af, at de på det tidspunkt var sløje, og da jeg var enebarn, ville jeg gerne passe og hjælpe dem midlertidigt. Men det resulterede i, at min far døde i Sjælland efter et halvt år, og min mor, der blev total blind, blev hos os, til hun døde 7 år efter. Det bevirkede selvfølgelig også, at mine tanker og interesser mest var inden for hjemmets mure, men samtidig fik jeg her igennem en stærk følelse af Sjællandboernes store velvilje og hjælpsomhed - også over for min mor, som flere steder blev inviteret med os på besøg.

Den skønne natur på Thy med skov, bakker, søer og strand var også en dejlig side af sagen - og en vinterdag med kælken på Sjællandsvold og mange glade unger var helt vidunderlig!

Tanken om opbrud fra alt dette var måske også til dels noget, der lurede i mig, og som, da børnene var voksne, og vi kun havde Eva-Lise at tage hensyn til, blev stærkere. Skolen voksede sig næsten dobbelt så stor, som da vi kom, og vi syntes nok begge, at vi længtes lidt efter den lille skole med mere indgående kendskab til hvert hjem. Men det var 10 gode år med meget godt at tænke tilbage på - vi synes stadig, at det er dejligt at komme til Sjælland, og at vi derfra har nogle helt specielle minder, som ikke findes noget andet sted.

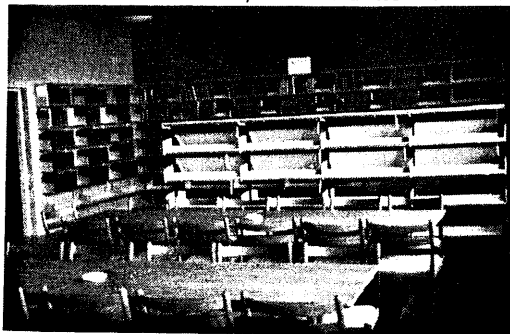
Eva

SKOLEBIBLIOTEKAR SVEND BRO FORTÆLLER OM SJØRRING SKOLEBIBLIOTEK 1968-88

Tyve år er ikke nogen høj alder, heller ikke når der er tale om skolebiblioteker. Alligevel vil der i det følgende blive gjort forsøg på at lave en slags status over de tyve år.

Som følge af biblioteksloven af 27. maj 1964 kom bekendtgørelse nr. 178 af 21. maj 1965. Heri står i § 1, stk. 2. "Det bør tilstræbes, at der inden den 1. april 1969 oprettes skolebiblioteker ved alle skoler". Der er absolut ikke tale om en overilet handling. 403 år gik fra den første omtale af et skolebibliotek, til der kom et skolebibliotek i Sjælland.

SÅDAN SÅ SOGNEBIBLIOTEKET
UD I 1964.
I 1968 FLYTTER OGSÅ SKOLE-
BIBLIOTEKET IND. LOKALE-
FÆLLESSKABET VARER INDTIL
1972, HVOR FOLKEBIBLIOTE-
KET FLYTTER TIL "SØSKRÆN-
TEN".

Sognebiblioteket havde indtil da haft lokale på skolen, og det gjorde, at starten gik forholdsvis let. Skolebiblioteket og folkebiblioteket havde fælles udlånssamling. Det betød, at der straks var så stor en samling, at vi kunne få del i den statsstøtte, der blev givet til klassesæt. Da folkebiblioteket i 1972 blev flyttet til "Søskranten", beholdt skolebiblioteket de fleste fagbøger, som var egnede til undervisningen. Desuden beholdt man de skønlitterære bøger for børn og unge.

I de følgende år har man så udbygget og vedligeholdt samlingen. Det var der gode muligheder for i 70-erne, hvor der var stor forståelse for vigtigheden af gode forhold for skolebibliotekerne, og de økonomiske bevillinger var rimelige. Om man i fremtiden med stigende bogpriser og svindende bevillinger kan vedligeholde standarden, er et spørgsmål.

Skolebibliotekets funktioner set fra skolebibliotekarens plads: Når eleverne får en opgave på klassen i et eller andet fag eller emne, søger de ofte hjælp i skolebibliotekets materialesamling (bøger, transparenter, dias, lydbånd eller videobånd). Her finder de oftest de konkrete oplysninger, de søger efter. Ved nogen vejledning opnår de fleste elever stor færdighed i at udnytte disse muligheder. De opnåede færdigheder kan udnyttes ved besøg på andre biblioteker, eller ved fortsatte studier efter folkeskolen.

Hver enkelt klasse besøger hver uge sammen med klasselæreren - der næsten altid er klassens dansklærer - skolebiblioteket for at låne skønlitteratur. Formålet med disse udlån er ikke kun at give eleverne god underholdning. Af andre formål kan nævnes læsetræning. Hvis man i en senere uddannelse skal læse meget, er det ikke lige meget, om læsehastigheden er 200 ord pr. minut eller 1500 ord pr. minut. Ved at læse en god bog om mennesker lærer man noget om sig selv, og man lærer at forstå andre, og det er altid en god oplevelse at læse en velskrevet bog.

Vi er mange, der har den opfattelse, at læseoplevelser er nødvendige for at bevare det menneskelige i os. Bogen er så langt fra det eneste, der kan informere os. TV og video giver andre muligheder. Kun bogen har det specielle, at den enkelte kan læse den i sit eget tempo, standse op og tænke over det læste. Man vil således være i stand til at bedømme kvalitet og indhold af det, man modtager.

(Fortsat fra side 16) _____ Svend Bro

te Krogh angående sagen. Det viste sig, at Krogh var spørløst forsvundet. Man forhørte sig både her og der, men ingen vidste, hvor manden var.

Efter at have søgt i flere måneder, tog de to nævnsmedlemmer på en længere køretur, hvor de fandt Krogh siddende på et plejehjem i Aalborg.

De åndede lettet op: Nu havde de fundet manden. Men det viste sig, at han havde foræret grunden væk til en tysker. Med møje og besvær kom de i kontakt med denne tysker, som gjorde opmærksom på, at det jo er Vorherre, der ejer jorden, så derfor måtte Sjørring skole godt bruge arealet. Så sagen endte lykkeligt.

Lad denne specielle oplevelse slutte dette lille tilbageblik.

SJØRRING-THORSTED KOMMUNES SOGNERÅD 1962-66.

Holger visby, fmd.
Christian Søndergaard
Kristian Møller
Jens Alfred Jensen (Balsen)
Poul Søndergaard Pedersen

Kaj Olsen
Alfred Overgaard
Jens Wollesen Larsen
Christian Mandrup Christensen
Kæmner: Engelbrecht Christensen

Dette sogneråd gennemførte skolebyggeriet efter beslutningen i 1960-61, og det var dette råd, der indgik samarbejdsaftalerne om 8. - 9. - 10. kl. og realafdelingen med Vang-Tvorup og Hundborg-Janerup kommuner.

KOMMUNEKONTORET I SJØRRING 1963

SOGNERÅDSFORMAND HOLGER VISBY.

SJØRRING-THORSTED KOMMUNES SKOLEKOMMISSION 62-66:

Forældrevalgte:

Folmer Holm
Inga Overgaard
Jens Ramsgaard
Kristian Krogh
Peter Toftdahl Sørensen

Valgt af sogneråd:

Johan Rysgaard
Ellen Ø. Jeppesen
Kirstein Kristiansen
Jens Wollesen Larsen
Georg Westh, fmd.
Christian Søndergaard

Denne skolekommission var tilsynsførende for alle kommunens skoler. I den efterfølgende periode blev kommissionen mindre på grund af skolevæsenets centralisering.

1966-70:

Christian Søndergaard, fmd.	Peter Olsen
Kristian Krogh	Peter Sørensen,
Ellen Ø. Jeppesen	Thora Dreisig
Alfred Overgaard (valgt af byrådet)	

SKOLENÆVNET 1970-74:

Peter Olsen, fmd.	Anthon Rosenbom
Ernst Nielsen, næstfmd.	Esther Kudsk Christensen
Ragnhild Hvidt (valgt af byrådet)	

1974-78:

Peter Olsen, fmd.	Ernst Nielsen
Svend Sandal	Alfred Overgaard (valgt af byrådet)
Tove Kristensen, næstfmd.	

1978-82.

Fra 1978 udvides skolenævnet ved skoler med 8. - 10. kl. til 7 forældrevalgte og et byrådsudpeget medlem:

Ernst Nielsen, fmd.	Hertha Brandt
Kaj Nysted	Svend Sandal
Tove Kristensen, næstfmd.	Egon Pedersen
Knud Bojesen	Alfred Overgaard (valgt af byrådet)

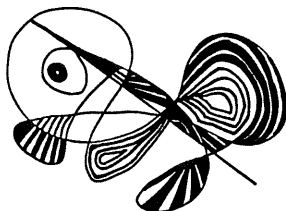
1982-86:

Tove Kristensen, fmd.	Magda K. Pedersen
Hans Pedersen	Anne-Lise Bolt-Jørgensen
Jens Græsborg, næstfmd.	Henning Enevoldsen
Signe Kristensen	Jens Søndergaard (valgt af byrådet)

1986-90:

Magda K. Pedersen, fmd.	Anne-Lise Bolt-Jørgensen, næstfmd.
Jens Græsborg	Ingrid Jørgensen
Niels Kjeldbjerg	Knud M. Pedersen
Gunnar K. Smed	Kaj Kristensen (valgt af byrådet)

Gennem alle årene har samarbejdet i skolekommission/skolenævn været præget af stor positiv interesse for skolens arbejde, og selv om der i perioder har været både mange og lange diskussioner, har det overordnede synspunkt altid været at træffe de beslutninger, der skabte de bedst tænkelige rammer for skolens virksomhed. Forholdet mellem kommission/nævn og skolens personale har i alle årene været tillidsfuldt og præget af gensidig respekt.

PEDEL OG RENGØRINGSPERSONALE GENNEM DE 25 ÅR

AUGUST 1963:

Christian Tousgaard (1963 - 84)
Hilda Tousgaard (1963 - 88)
Anine Pedersen
Maren Vestergaard

Ved skolens ibrugtagning august 1963 blev der kun ansat 4 mennesker til at holde hele den nye skole og dens omgivelser i orden. Var staben således meget beskeden, så var fliden til gengæld imponerende. I løbet af kort tid blev det dog nødvendigt at udvide gruppen og efter skoleudvidelser i henholdsvis 1967 og 1973 og indretning af midlertidige lokaler i diverse nabohuse, voksede staben i en periode til 15 og på nuværende tidspunkt 9 medarbejdere og en pedel. Herefter er anført en oversigt over alle de medarbejdere, der gennem årene i kortere eller længere perioder har været fast tilknyttet rengøringsholdet:

Gerda Andreasen
Ella Bloch
Vera Pedersen
Lissie Christensen
Esther Rødbro
Lis Nielsen
Dagny Andersen
Erna Nielsen
Edith Gasberg

Tinne Jensen
Dagny Hove
Grethe Smærup
Vera Højbak
Ingvard Jensen
Rita Hansen
Erna Bjerregaard
Erik Jørgensen, pedel 1984-86
Orla Jensen, pedel 1986-87

RENGØRINGSPERSONALET 1973

Fra venstre: Christian Tousgaard, pedel, Lissie Christensen, Dagny Hove, Gerda Søgaard, Erna Nielsen, Edith Gasberg, Erna Bjerregaard, Esther Rødbro, Dagny Andersen, Ingvard Jensen, Lis Nielsen, Tinne Jensen, Lydia Bloch, Hilda Tousgaard, Lilly Holm, Esther Pedersen.

MARTS 1989:

Det nuværende rengøringshold:

Robert Meldgaard, pedel (1987-)	Gerda Søgaard (1966-)
Esther Pedersen (1967-)	Lydia Bloch (1971-)
Lilly Holm (1973-)	Mette Jacobsen (1975-)
Signe Hansen (1976-)	Ragnhild Poulsen (1978-)
Johanne Black Poulsen (1987-)	Inge Marie Andersen (1988-)

Gennem de 25 år har disse medarbejdere ydet en imponerende indsats, der har bevirket, at skolen og dens omgivelser altid har været en fryd for øjet. Mange af skolens gæster har gennem årene udtrykt stor anerkendelse for dette arbejde, og skolens øvrige medarbejdere nyder dagligt gavn af den høje standard på dette felt.

SKOLETANDKLINIKKEN OG SKOLESUNDHEDSTJENESTEN.

Skolelægeordningen har eksisteret mange år før Sjørring centralskole blev bygget, men indtil 1973 måtte skolelægen udføre sit arbejde i lokaler, der til dagligt blev anvendt til undervisningsformål. Samtidig med at skoletandklinikken blev indrettet i "den gamle gule skole", fik skolelægen og senere skolesundhedsplejersken egne lokaler.

"DEN GAMLE GULE" MENS DER
ENDNU VAR FORMNINGSLOKALE
I ØSTENDEN OG LÆRERBOLIG
MOD VEST. (1967)

Beslutningen om oprettelse af skoletandklinikken i Sjørring blev truffet i 1972 på et tidspunkt, hvor der var kommunal anlægsstop for arbejder til over 200.000 kr. For vist 199.999 kr. lykkedes det at indrette "den gamle gule skole" til "sundhedshus og tandklinik". I de efterfølgende år viste det sig imidlertid, at regnvandet skyllede ind over gulvet, der ved ombygningen var blevet sænket for at opnå den lovbefalede loftshøjde. Bygningen var nemlig oprindeligt opført direkte på jordoverfladen uden sokkel. Derfor måtte man nu støbe sokkel under eksisterende mur. Året efter viste de gamle cementtagsten sig umodstandsdygtige mod regnvand, og nyt tag blev lagt på. På trods af den noget utraditionelle byggemetode er huset nu til gengæld så godt som nyt, og de snedige mennesker, der i 1972 fostrede ideen om tandklinikken ved Sjørring skole for 199.999 kr. har mangan tak til gode, fordi det i de forløbne år har vist sig at være et uvurderligt gode, at have tandklinikken placeret på skolen.

Takket være stor samarbejdsvilje fra både skolesundhedstjenestens og tandklinikens personale er begge disse institutioner blevet en helt naturlig del af skolen.

"Sundhedspersonalet" er i jubilæumsåret:

Karen Iversen, skolelæge
Beate Gravesen, skolesundhedsplejerske
Sonja Kristensen, klinikassistent
Karin Villesen, klinikassistent
Ruth Kristensen, klinikassistent
Bodil Kammersgaard Nielsen, tandlæge
Lene Bobbjerg Mortensen, tandlæge.

SKOLEKØRSEL:

På grund af Sjørring skoles meget udbredte skoledistrikt befordres mellem en tredjedel og halvdelen af eleverne dagligt til skolen. Heldigvis har vi gennem årene altid haft stabile og præcise vognmænd, som har haft vilje og evne til at omgås børnene, så de adskillige millioner af km, det i årenes løb er blevet til, er tilbagelagt med godt humør og i gensidig tryghed.

VOGNMÆNDENE OG CHAUFFØ-
RERNE HAR ALTID VÆRET ME-
GET POPULÆRE BLANDT BØR-
NENE. EN AF DEM ER ENDDA
BLEVET HEDRENDE OMTALT I
UGEBLADET "HJEMMET".
(august 1977.)

Vi er glade for Orla

Jeg vil fortælle om vores bus-
chauffør. Han hedder Orla. Vi
glæder os hver dag til hjemtu-
ren, for Orla er alle tiders: han
er så sød og skæg. Han pjatter
og driller os, men vi driller
igen.

Hvis der er skolefest kører
Orla os hjem. Og det hænder
jo, at vi har fundet en meget
sød dreng. Selv om Orla kører

forsigtigt, får han også tid til
at følge med i bakspejlet, og så
fyger de drillende bemærknin-
ger, men altid i en rar tone.

Orla er sandelig ikke fedtet.
En gang imellem får vi is eller
flødeboller, så det er da forstå-
eligt, at Orla er vores lys-
punkt.

Hvis mit brev kommer i
HJEMMET giver jeg en om-
gå gang flødeboller.

Linda, Tvørup

Følgende vognmænd har i de 25 år sikkert og præcist kørt skolebørn til Sjørring skole:

Albert Pedersen	(1963 - ?)
Hans Sørensen	(1964 - 87)
Arne Nystrup Hansen	(1970-87 med enkelte afbrydelser)
Ernst Christensen	(1987 - 88)
Ragnhild og Johs. Thomsen	(1973 - 82)
Erling Justesen	(1966 -)
Kr. Plougmann	(1988 -)
Eiluf Bech	(1988 -)

PERSONALET I SKOLEFRITIDSORDNINGEN "MYRETUEN".

I 1985 blev der oprettet skolefritidsordning ved skolen. børnetallet har i de 4 år svinget mellem 25 og 40.

Det nuværende personale består af:

Helle Odder Dalgaard, leder	(1985 -
Lene Espander	(1986 -
Kristian Kusk, skoleass.	(1985 -
Tove Christensen, bh.kl.leder	(1985 -
Hanne Pedersen, medhjælper	(1988 -

og som afløsere:

Inga Jeppesen og
Kirsten Jeppesen.

Tidligere har

Bente Larsen og
Ruth Wittrup
været ansat.

SKOLENS LÆRERPERSONALE GENNEM DE 25 ÅR.

Ved skoleindvielsen 19. marts 1964 så lærerkollegiet således ud:

Carlo Arvin, skoleinspektør (ansat august 1963)
Aage Møller Nielsen (førstelærer v. Sjørring skole 1960-63)
Josef Poulsen (tidl. førstelærer v. Sperring skole, ansat 1963)
Vagn Meldgaard (ansat 1962)
Aase Meldgaard (ansat 1962)
Nelly Juul Hansen (ansat 1952)
Elna Sørensen (ansat 1962)
Grethe Touborg Andersen (ansat 1963)
Kurt Led Andersen (ansat 1963)
Kristen Iver Kristensen (ansat febr. 1964)
Nina Dalsgaard (vikar, seminarieelev)
(ialt 11 stillinger).

I perioden fra skolens start i august 1963 til 1. februar 1964 vikarierede tidl. lærer ved Skårup skole Kristen J. Hansen i den stilling, som Kr. Iver Kristensen på dette tidspunkt overtog. Egentlig berettigede skolens timetal til yderligere en lærerstilling, men da der stadigvæk i 1960-ernes begyndelse var lærermangel, foreskrev en nødnormeringsbestemmelse, at en vis procentdel af lærerskematimetallet skulle læses som overtimer af skolens øvrige lærerpersonale. Det har desværre ikke været muligt at finde et personalebillede fra skoleåret 1963/64. Billedet herunder viser til gengæld det samlede lærerpersonale fra skoleåret 1964/65. Antallet er nu vokset til 13, heraf 2 vikarierende seminarieelever:

Stående fra venstre: Vagn Meldgaard, Aage Møller Nielsen, Kurt Led Andersen, Svend Bro, Kr. Iver Kristensen, Carlo Arvin.
Siddende fra venstre: Grethe Touborg Andersen, Nelly Juul Hansen, Ingrid Vad (vikar), Elna Sørensen, Sonja Bro, Aase Meldgaard, frk. Smed (vikar).

I de efterfølgende år fik lærerpersonalet "voksevæk". I første omgang på grund af realafdelingens vækst og senere i perioder 1970-76 forårsaget af hele overbygningens centralisering ved Sjørring skole og af overbygningsdistriktets udvidelse 1973 (se afsnittet om "Sjørring skole gennem 25 år").

I skoleåret 1977/78 kulminerer skolens elevtal med ialt 436 elever fordelt på 23 klasser. At lærerpersonalet også efter dette tidspunkt og indtil skoleåret 1987/88 fortsat viser en stilfærdig vækst skyldes andre forhold, som f. eks. indførelse af observationsundervisning, fast vikarordning, ikke kursusdelt undervisning, udvidet skolevejlederordning, afspadsering af overarbejde, ændring og om-lægning af lærernes tjenestetid o.s.v.

I 1987/88 tæller lærerkollegiet ialt 39 mennesker. Men fra 1988 begynder virkningen af det faldende elevtal og kommunale besparelser på elevtimetallet for alvor at slå igennem, og lærerstillingstallet falder. En udvikling, der må forudses at fortsætte i de kommende år. Foreløbig har det betydet, at vi i 1988 måtte tage afsked med to gode kolleger, som blev overflyttet til en anden skole i kommunen. Det faldende timetal og lærerpersonalets stigende gennemsnitsalder er en af de mange store udfordringer skolen nødvendigvis må tage op i de kommende år.

TIDLIGERE LÆRERPERSONALE 1963-88:

Nelly M. Juul Hansen	1952 - 72
Aage Møller Nielsen	1960 - 71
Vagn Meldgaard	1962 - 74
Elna Sørensen	1962 - 80
Carlo Arvin	1963 - 73
Kurt Led Andersen	1963 - 70
Grethe Touborg Andersen	1963 - 70
Josef Poulsen	1963 - 64
Kristen Iver Kristensen	1964 - 67
Kristian Bech	1965 - 71
Lis Høyer	1970 - 71
Flemming Svenstrup	1970 - 87
Tove Thomsen	1971 - 74
Peter Chemnitz	1971 - 77
Thomas Thomsen	1972 - 74
Bjørn Søndergaard	1972 - 77
Knud R. Handrup	1973 - 75
Knut Holm	1975 - 85
Frede Christiansen	1975 - 76
Inge Lise Carlsen, skoleass.	1976 - 78
Birgit Hovgaard	1977 - 80
Bente Kongslev	1978 - 80
Nico Vangsgaard	1979 - 85
Dia Susanne Rasmussen	1981 - 82
Henning Skaarup, bh.kl.leder	1983 - 84
Ulla Metz	1984 - 85
Inge Lise Larsen	1985 - 86
Jytte Jørgensen	1986 - 87
Jane S. Mortensen	1986 - 88
Henrik Ringgaard Kristensen	1987 - 88

Ud over de her anførte har skolen naturligvis i kortere perioder haft hjælp af en række lødere tilknyttede vikarer.

Selv om listen over personalet, der gennem årene af mange forskel-

lige årsager har valgt at søge udfordringer andre steder, umiddelbart kan forekomme lang, kan det dog vist godt fastslås, at stabiliteten i lærerpersonalet har været stor, således at eleverne har været skånet for mange lærerskift.

Såvel den nuværende personalestab som de ca. 30, der i årenes løb er flyttet, udgør tilsammen en spændende gruppe mennesker, der hver for sig og i det daglige samspil med vilje, udholdenhed, humor, tolerance og mange andre menneskelige kvaliteter har bidraget til at skabe et varmt og inspirerende miljø på Sjørring skole. Et miljø, hvis 25 års fødselsdag er værd at fejre i tillid til, at det ved fælles hjælp kan videreføres i de kommende år.

LÆRERPERSONALET I JUBILÆUMSÅRET 1988/89

1. række fra venstre: Tove K. Christensen, bh.kl.leder (1978), Anne M. Hansen (1985), Helle O. Dalgaard, skolepæd. (1985), Else Marie Vangsgaard (1973), Connie Christensen (1976), Inge Lise Laursen (1985)
2. række fra venstre: Sofie Bonnerup (1967), Svend Bro (1964), Sonja Bro (1964), Bertha Smed (1968), John Rokkjær (1970), Arne Clausen (1965), Henny Kock (1973), Lene Espander, pæd. (1986), Tove Jeppesen, sekr. (1971), Karen Bech (1965)
3. række fra venstre: Jytte Vinther (1968), Kirsten Nysted (1977), Flemming Severinsen (1969), Ann Nielsen (1977), Lars Vinther (1968) Birgit Jacobsen (1965), Birgit Linnet (1976), Helle Sjøgren (1977), Suzanne Pedersen (1982), Dagmar Ebbesen (1985), Edith Severinsen (1971), Aase Meldgaard (1962), Birthe Ekmann (1971)
4. række fra venstre: Jytte Kaasgaard (1971), Orla Madsen (1977), Jørgen Kaasgaard (1971), Bo Birkely (1977), Peder Hanghøj (1985), Niels J. Nielsen (1977), Bjarne Christensen (1976), Kjeld Hansen (1974), Robert Meldgaard, pedel (1987), Mogens Kruse (1970), Kristian Kusk (1978), Anne Beranek (1986), Gunnar Folmersen (1970)

På billedet mangler: Preben Dahlgard, fast vikar (1987).

Skolebyggeriet i Sjørring

20/7-62 skrider godt frem

De første seks klasseværelser i brug efter ferien — Undervisningen i Sperring og Skaarup skoler fortsætter endnu en lille tid

Skolebyggeriet i Sjørring skrider godt frem, og man regner med at kunne tage den ene fløj med 6 klasseværelser i brug efter ferien, der slutter omkring midten af august. Man er ogsaa godt i gang med de seks sidste klasseværelser, og naar hele skolen er færdig, er det meningen, at børnene fra hele kommunen skal have deres skolegang her.

Næstrup og Thorsted skoler er nedlagt. Den første er solgt til lærer Overgaard, der allerede for et par aar siden tog sin afsked, og den anden til lærer Torsten Balle, der nu søger afsked.

Skolerne i Sperring og Skaarup skal, efter hvad sogneraadform. Holger Visby oplyser, fortsætte med undervisningen endnu en tid, indtil der bliver plads til alle børnene i skolen i Sjørring. I Skaarup skal de fem yngste aargange fortsætte, og i Sperring de tre yngste, men senest til næste skoleaars begyndelse og muligvis en tid før, vil

børnene blive overflyttet til Sjørring. I Skaarup skal lærer Hansen fortsat forestaa undervisningen, og i Sperring tager lærerinde, frk. Skadhauge sig af undervisningen af de tre aargange, medens lærer Poulsen der bliver boende i Sperring skal undervise i Sjørring.

Naar børnene fra Skaarup og Sjørring overflyttes til Sjørring er det tanken at afhænde skolen i Skaarup, medens man vil beholde Sperring Skole som lærerboliger.

En købstadordnet skole

— Vi forventer jo, siger sogneraadformanden, skolen i Sjørring godkendt som købstadordnet, og det vil sige, at vi skal have en skoleinspektør. Der bliver 12 klasseværelser i skolen, idet de to hidtidige klasseværelser ikke mere skal anvendes som saadanne. Den ene medbrydes og den anden skal bruges til sløjdløkal. Naar vi faar børnene samlet i Sjørring, vil skolen faa et elevtal paa ca. 220.

Centralskolen

i Sjørring 12/3-62

Sogneraadet har tiltraadt skolekommissionens forslag til den fremtidige skoleordning

Sjørring - Thorsted - Sogneraad vedtog i sit sidste møde at sælge Thorsted Skole til lærer Torsten Balle for 26.500 kr. Sportspladsen medfølger ikke.

I en skrivelse af 5. februar havde skolekommissionen foreslaaet, at børnene fra Thorsted og Næstrup samt fra Sperring undtagen de tre yngste aargange og fra Skaarup med undtagelse af de fem yngste aargange samles i Sjørring efter 1. august i aar, til hvilken tid centralskolens sydflej ventes færdig. Thorsted og Næstrup skoler nedlægges.

Fælleslærerraadet havde godkendt forslaget med bemærkning om, at der skaffes grundlag for forsvarlig undervisning i naturfag, husgerning, sløjd og gymnastik ved midlertidig indretning af lokaler og anskaffelse af undervisningsmaterialer hertil samt at det af planen maatte fremgaa, om Skaarup og Sperring skoler skal betragtes som forskoler under centralskolen eller som selvstændige skoler.

Skolekommissionens forslag vedtoges af sogneraadet, medens fælleslærerraadets forslag om midlertidig indretning af lokaler til de i skrivelsen nævnte fag ikke kunne tiltrædes. Det vedtoges at opretholde Sperring og Skaarup skoler som selvstændige skoler, til centralskolen er færdig.

Der forelaa en meddelelse fra Kommunekreditforeningen angaaen laanet til centralskolen. Bestemmelsen om laanet udsattes til næste møde.

Ledige stillinger

En nyoprettet stilling som skoleinspektør ved Sjørring centralskole i Sjørring-Thorsted kommune vil være at besætte.

Skolen omfatter en 7- eller 8-årig hovedskole og en 3-årig realafdeling. Realafdelingen påbegyndes den 1. august 1963, til hvilket tidspunkt skolen vil have 11 klasser.

Skoleinspektørens pligtige timetal fastsættes i henhold til undervisningsministeriets cirkulære af 14. september 1961.

Stillingen aflønnes i henhold til lærerlønningsskema af 7. juni 1958 § 32 i 6. lønningsklasse med 22.500 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1.500 kr. indtil 27.000 kr. årlig. Dyrtids- og overenskomstregulering finder sted efter de til enhver tid gældende regler.

Der vil, når den fornødne tilladelse foreligger, blive opført en tjenestebolig til stillingens indehaver. Boligbidraget vil blive fastsat efter de til enhver tid gældende regler. Midlertidig bolig anvises af sogneraadet.

Ansøgningerne stiles til kongen og indsendes til undervisningsministeriet, Frederiksholms Kanal 21, Kø-

benhavn K, inden 4 uger fra opslagsdato.

Opslået den 29. marts 1963.

Udløber den 26. april 1963.

Ved Sjørring købstadordnede skole med realafdeling i Sjørring-Thorsted kommune, er 1 lærer- og 1 lærerindestilling ledige pr. 1. august 1963.

2. lønningsklasse.

Lejeboliger forefindes.

Stillingerne kan søges af lærerægtepar, ligesom dimittender fra 1963 kan søge.

Ansøgere må kunne påtage sig undervisning i tysk, regning, matematik og fysik i realafdeling.

Det er ønskeligt, at en af ansøgerne kan påtage sig orgelspil, løn 2.460 kr. årligt.

Ansøgning på skema til Thisted amts skoledirektion, amtskontoret, Thisted, senest den 24. april 1963.

Sjørring-Thorsteds ny skole som en firlænget gaard

*Paa torsdag indvies den del af skolen,
som er færdig og taget i brug —
Endnu mangler real-fløjen*

Torsdag den 19. marts vil blive en festdag i Sjørring-Thorsted Kommune. Centralskolen skal indvies, og det bliver markeret paa behørig vis. Det starter med, at de ca. 250 skolebørn bliver trakteret med sodavand og wienerbrød, derefter vil ca. 160 særligt indbudte deltage i indvielseshøjtideligheden om formiddagen, og eftermiddag og aften er kommunens beboere inviteret til at komme og tage den nye skole i øjesyn og faa en kop kaffe.

Skoleplanerne begyndte at tage form, da byggetilladelsen blev givet i 1961. I oktober samme aar var der licitation over de første arbejder, og ved skoleaarets begyndelse i august 1962 kunne skolens sydfløj med seks klasseværelser tages i brug. Det følgende skoleaar var de store østfløj med syv klasseværelser, kontorer, lærerværelse, ungdomslokale, kommunebibliotek, skolekøkken, aula og gymnastiksal færdig.

Naar byggetilladelsen engang foreligger, skal skolen udvides med en vestfløj, der skal rumme real-

afdelingens klasseværelser, samt et fysikauditorium i den sydlige ende af østfløjen.

Hvis man som fremmed kommer til Sjørring og har ærinde paa skolen, er den ikke - som saa mange andre steder - umiddelbart let at finde. Den ligger ikke prangende paa en bakketop, men falder beskedent sammen med sine omgivelser af smaahuse og villaer.

I forbindelse med centralskolen er der opført en inspektørbolig og to lærerboliger syd for skolekomplekset og en lærerbolig paa Brogaardsvvej. I nærmeste fremtid skal der desuden opføres to lærerboliger paa Søndergaardsvjers jorder.

Efter grønt lys forsvinder det gule!

Den gamle gule skolebygning, hvor en enkelt lærer i sin tid tog sig af børnenes undervisning, findes stadig - den ligger saa mærkeligt umotiveret midt i alt det fine, nye byggeri, men dens dage er talte. Naar der gives grønt lys for real-fløjen, skal det gule hus rives ned, og saa vil den færdige

Et parti fra den smukke skolegaard i Centralskolen.

skole komme til at fremtræde som en art firelænget gaard. Den fjerde »længe« eller fløj udgøres af den gamle røde skole, hvor der nu er indrettet sløjdlokale, og lærer Møllers bolig, der er bygget sammen med den del af den nye skolebygning, der rummer skolekøkken m.m.

Klasseværelserne, hvoraf nogle har vinduer mod øst og nogle mod syd, er meget lyse og venlige.

Aulaen, hvor alle elever daglig samles til morgenbøn og -sang, står i forbindelse med gymnastiksalen ved nogle store skydedøre, og dette udnyttes ofte ved større underholdnings- eller foredragsarrangementer – sidst da der var skolekomedie, og den nye scene var opstillet i gymnastiksalen. Under gymnastiksalen findes det lovbevalede beskyttelsesrum, som dog udnyttes til spiselokale for eleverne, saa de ikke behøver spise den medbragte madpakke i klasseværelserne. Skolekøkkenet har plads til 18 elever fordelt i tre grupper eller familier, som har hver sin plads med skåbe, bord og

stole og køkkenbord med staalvask, varmt og koldt vand, praktiske køkkenredskaber o.s.v. Hver elev har sin elektriske kogeplade, og der er en elektrisk bageovn pr. »familie«. Endvidere, er der de nødvendige kar og vaskekedler, saa pigerne ogsaa kan lære at vaske storvask.

I forbindelse med gymnastiksalen er der omklædningsrum og et bruserrum, som er blevet meget populært.

Møbleringen og hele indretningen af skolens lokaler er enkel og smagfuld, og der er valgt gode, gedigne ting.

De, der har bygget

Arkitektfirmaet Foged & Hansen har tegnet skolen, og civilingeniør Houe har tegnet centralvarme-, vand-, sanitet- og udluftningsanlæg.

Følgende haandværkere har haft arbejdet paa skolen: Murerarbejde H. K. Jeppesen, og Charles Thobiasen, tømrer-, smedker- og glarmesterarbejde Arnold Gormsen, 35.

T. H. Thomsen, Carl Frost og Carl Ejner Nielsen, blikkenslagerarbejde, vand og sanitet ved centralskolen Sv. Aage Christensen, centralvarme Jens Søndergaard, elinstallationer Kaj Olsen, smedearbejde samt centralvarme og sanitet ved en lærerbolig Gotfred Smærup,

gulvbelægning Karl Jensen, Thisted, malararbejde Alfr. Christensen og Erling Ekmann, planering og rydning Anders Østergaard. Vejmaterialfirmaet »Phoenix« har anlagt skolegården, møblerne er fra FDB og KK-Møbler, Vildsund, og gartner fra PJ-Huset.

EN SKOLE ER IKKE EN PØLSEFABRIK!

**Samtale med skoleinspektør C. Arvin,
som tilsigter en undervisningsform,
der aktiviserer børnene mest muligt**

De ydre rammer er i orden. Men ligesom de færreste mennesker køber et maleri for den pæne rammes skyld, er det ogsaa det indre, der er afgørende, naar talen drejer sig om skole. Den mand, der mest vil komme til at præge livet i Sjerring Skole, er Carlo Arvin, som for et aars tid siden blev foretrukket blandt mere end tyve andre ansøgere, da stillingen som skoleinspektør skulle besættes. Har man været sammen med ham blot nogle faa gange, er man klar over, at kommunen i ham har faaet en særdeles levende og idérig skoleleder, en mand, som er dus med sine omgivelser - baade i egentlig og overført forstand - en mand, som ikke ønsker at sidde forment tilbagetrukket og udøve sit virke indenfor fastsat kontortid.

ET UDDRAG AF SAMTALEN ER OPTRYKT HERUNDER:

Vi har valgt den forestaaende skoleindvidelse som anledning til en samtale med skoleinspektøren. Han har lige lagt sin graa altmuligmand-kittel fra skolefestens elevforestilling.

- En skolefest som den vi netop har holdt, hvor elever og forældre kommer og ser komedie og er sammen med skolens lærere under selskabelige, tvangsfrie former, har et andet og større sigte end det rent underholdende, fortæller hr. Arvin. En skolefest er et af midlerne til at skabe kontakt mellem skole og hjem - af andre kan nævnes

forældredagene, hvor enhver far og mor kan komme og følge undervisningen i klasseværelserne, og de almindelige forældremøder, hvor lærere og forældre gennemdrøfter de spørgsmaal, der kan være.

Der er mange fordomme mod den »store skole«, og dem vil jeg prøve at bekæmpe saa godt, jeg kan. Og det allervigtigste er at bevare forbindelsen mellem hjemmene og skolen. Hvis det lykkes, vil jeg sige, at det bedste fra den lille skole er ført med over i den store. Det skulle nødigt være saadan, at skolen staar for befolkningen som en art pøsemaskine, hvor man putter 7-aarige børn ind i den ene ende og tager dem ud af den anden ende efter 8-10 aars forløb. Uden kærlighed, tolerance og forstaaelse kan man ikke skabe en skoles indre liv, som er det afgørende. Ligesom der i trafikken - og i samfundslivet i det hele taget - gælder visse færdselsregler, har vi indenfor skolen loven at holde os til, men det er en fallit at bygge paa den alene.

Jeg vil gaa ind for enhver form for skolearbejde, der aktiviserer børnene og giver dem en fornemmelse af, at det, de lærer i skolen, ikke er dødt stof, men noget, der har med deres rigtige liv at gøre. Vi vil gerne høste de bedste af de erfaringer, man rundt om i landet har gjort indenfor den sidste snes aar med gruppearbejde. Hele samfundslivet er jo gruppearbejde, hvor man skal indordne sig paa den plads, man faar. Derfor er det godt at starte i det smaa i skolen.

Den højeste form for aktivitet hos børnene er imidlertid at lytte til fortællingen fra bibelhistorien, Danmarks- og verdenshi-

storiene, saa de fornemmer, at det, de hører, virkelig kommer dem ved. Det er den personlige, nære kontakt mellem læreren og børnene, der er afgørende for, om denne formidling finder sted. Derfor er det min overbevisning, at den lille skole med en enkelt lærer, forudsat at han var i besiddelse af den rette ydmyghed overfor arbejdet og kærlighed til børnene, var at foretrække frem for den store skole, hvis dennes lærere svigter paa dette helt afgørende punkt. Saa nytter hele det fine, store undervisningsapparat nemlig ikke meget. For det er bare rammen. J. S.

Kinn

SANGEN HERUNDER ER SKREVET AF NU AFDØDE LAURITS
LARSEN TIL SJØRRING SKOLES INDVIELSE 19.-3.-1964.

Mel.: Som en rejselysten flåde.

Rundt fra Sjørring-Thorsted sogne
stævner folk til Sjørring by
for at feste i vor skole
se på alt det store, ny,
al ting være skal komplet
synes her fra a til z,
det var her parolen,
aldrig havde vi tilforn
slig rundhåndet sogneråd
til at bygge skole.

Her har travle hænder virket,
murer - tømrer - maler - smed,
har end sammenspillet knirket
snart igen det roligt gled.
Skolen, som nu færdig står,
vidne skal i hundred år
om vort håndværks snille,
hvad os vore fædre gav,
vi til nye slægters tarv
gerne give ville.

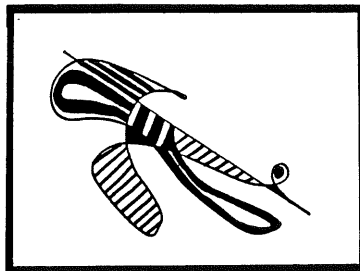
Mange djærve mænd har virket
rundt i mange skoler små
følte sig så faste knyttet
til den plads, de virked på
ofred sig så mangan gang
for et ringe vederlag
for en aftenskole
var i glæde og i sorg
med i hytte som i borg
havde faste stole.

Det gør ondt at rive over
slig et stærk kulturens bånd,
og når vi det her nu vover,
må vi række fortid hånd,
tage alt det bedste med
over i vort nye hjem.
Fortid, fremtid mødes,
vi må værne om vor rod,
alt hvad der er godt og stort
kun af sandhed fødes.

Grundtvig - Kold, de talte stærke
ord om skole, vid og ånd.
I, som her nu fandt jer virke,
lyt til deres gode råd,
tag de svage mildt ved hånd,
så de møder trygt og glad,
lad de stærke prøve
evner i en ærlig dyst,
skolen er ej blot til lyst,
lad dem det kun føle.

Lysset fra de høje sale
kom med englebud herved,
lyset er, hvor sandhed tale,
mørket, det er fjendens sted,
lad vor ungdom mærke det,
her fra skolen fik de med
glimt fra lysets kilde,
da vil skolen let og frit
leve op til målet sit:
kundskabs lys at bringe.

L. L.

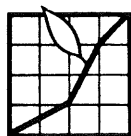
Man kommer ikke sovende til en god uddannelse . . . . .

Og med en anstrengt økonomi er det svært at opnå toppræstationer.

MEN vi har løsningen !

Kig ind til os og hør lidt om UDDANNELSES-KONTOEN, som giver ekstra høj rente og skattefri statspræmie oveni.

H&L BANKEN